

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715206898
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6715206898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., M. XXXX/X, proti žalovanému 1/ C.. D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., M. XXXX/XX, 2/ C.. M. T. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., M. XXXX/XX, v konaní o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/176/2015-286 zo dňa 28. 09. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa ňou domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/, že ako predávajúci uzatvárajú so žalobcom kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva nehnuteľnosti v podiele 4/8-ín v k. ú. M. zapísaná na LV č. XXX, a to parcela EKN č. XXXX/X o výmere 509 m² vyznačená ako ostatné plochy (ďalej v texte „sporná nehnuteľnosť“), ktorú vo veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu predávajú kupujúcemu do výlučného vlastníctva v podiele 4/8-ín. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že mal k spoluvlastníckemu podielu, ktorý nadobudli žalovaní 1/ a 2/ kúpnu zmluvou predkupné právo, ktoré bolo porušené, nakoľko o prevode na žalovaných 1/ a 2/ sa dozvedel až po prevode vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal najmä na tú skutočnosť, že žalobca najskôr spochybňoval svoj podpis na listine o vzdaní sa predkupného práva k spornej nehnuteľnosti, avšak znaleckým dokazovaním z odboru písomoznalectva bolo preukázané, že sa jedná o jeho podpis. Nebolo preukázané ani tvrdenie svedkyne B. K., že žalovaní 1/ a 2/ dali žalobcovi podpísať prázdne listy papiera, ktoré neskôr mali preukazovať vzdanie sa predkupného práva žalobcom. Výpoveď tejto svedkyne navyše súd považoval za nedôveryhodnú aj s poukazom na osobu svedkyne, ktorá je manželkou žalobcu a vypovedala v jeho prospech.

3. Okresný súd zdôraznil, že ust. § 140 Občianskeho zákonníka je ustanovením dispozitívnym a spoluvlastníci sa od neho po dohode môžu odchýliť, ak na porušenie predkupného práva viaže zákon len relatívnu neplatnosť a taktiež to, že ust. § 140 Občianskeho zákonníka s dohodou spoluvlastníkov o výkone predkupného práva počíta. Okresný súd zdôraznil, že predkupné právo zaniká dokonca i v prípade, že spoluvlastník o zamýšľanom predaji druhým spoluvlastníkom tretej osobe vie, dá však nepochybne najavo, že o vec nemá záujem a s predajom súhlasí. V konaní bola predložená listina o vzdaní sa predkupného práva, ktorú podpísal žalobca, teda prejavil vôľu, že nemá záujem takýto spoluvlastnícky podiel voľný na predaj v danom momente kúpiť. Ak teda žalobca nemal záujem

takýto spoluvlastnícky podiel kúpiť, nemôže sa následne dovolávať svojho predkupného práva, nakoľko takýmto prejavom súhlasom s jeho prevodom na tretiu osobu sa nepochybne v danom prípade svojho predkupného práva vzdal. Súd mal za to, že žalobu bolo nutné zamietnuť nie len z dôvodu vzdania sa predkupného práva žalobcom, ale navyiac i z dôvodu, že žalobou bol uplatnený nesprávny spoluvlastnícky podiel.

4. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) a súčasne rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť znalkyni znalečné, ktoré okresný súd vyplatil znalkyni aj z preddavkov. Celkovo bolo znalečné vyúčtované vo výške 471,44 € s tým, že sumu 121,44 € uložil súd zaplatiť žalobcovi.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a naďalej tvrdí, že v konaní nebolo preukázané, že by zo strany osôb, ktoré prevádzali svoj spoluvlastnícky podiel bola splnená povinnosť vyplývajúca z výkonu predkupného práva, ktorý majú spoluvlastníci vo vzťahu k prevádzanému podielu s poukazom na § 140 Občianskeho zákonníka. Nikto podľa neho nepotvrdil, že by bol zaslal ponuku na výkon predkupného práva ostatným podielovým spoluvlastníkom, z ktorej ponuky by bolo zrejmé, čo ponúka, aká je požiadavka na kúpnu cenu a ako reagoval na túto ponuku podielový spoluvlastník. Nebol predložený doklad o tom, že by bola ponuka urobená všetkým podielovým spoluvlastníkom vrátane neho a bez povšimnutia súd ponechal, či ponuka na odkúpenie bola urobená za rovnakých podmienok pre všetkých podielových spoluvlastníkov v čase doručenia. Prehlásenie o tom, že sa vzdal predkupného práva podľa neho nemá zásadný význam a stále si nie je vedomý, že by toto bol podpisoval. Domnieva sa, že bol zneužitý žalovaným 1/ k podpisu. Uvedené potvrdila i jeho manželka. Keďže mu nebola doručená písomná ponuka, nemohol objektívne posúdiť, za akých podmienok sa realizuje predaj predmetného spoluvlastníckeho podielu, preto sa ani nemohol rozhodnúť o tom, či uplatní toto právo alebo toto predkupne právo nevyužije.

6. Žalobca v odvolaní zároveň poukázal na tú skutočnosť, že s pôvodnými spoluvlastníkmi Y. E. a Y. F. nerokoval osobne, čo potvrdili i oni na pojednávaní, preto nie je zrejmé ako mu mohli urobiť ponuku keď neboli s ním v styku, pričom toto ich právo je nezastupiteľné, nakoľko ich povinnosť vyplýva z podielového spoluvlastníctva. V konaní nebolo preukázané kedy a aká ponuka bola realizovaná, kto voči komu robil ponuku a s akými požiadavkami. Právny záver okresného súdu o zamietnutí žaloby je preto nesprávny.

7. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že sa nestotožňujú s tvrdeniami žalobcu a rozhodnutie okresného súdu považujú za vecne správne a zákonné na základe vykonaného dokazovania. Poukázali na to, že v danej veci bolo vykonané k povahe veci pomerne rozsiahle dokazovanie vo forme viacerých výsluchov svedkov, ktorí boli vypočutí práve na návrh žalobcu. Na návrh žalobcu bolo vykonané i znalecké dokazovanie, ktorého záverom bolo, že podpis na vyhlásení o vzdaní sa predkupného práva je vlastnoručným podpisom žalobcu, ktorým vyhlásením žalobca prejavil vôľu o tom, že nemá záujem o odkúpenie dotknutých spoluvlastníckych podielov na spornej nehnuteľnosti. Zdôraznili, že ide o vyhlásenie konkrétne, adresné, vzhľadom na uvedenie mena, priezviska, trvalého bydliska, dátumu narodenia, ktorá osoba vyhlásenie poskytuje, aj s uvedením vôle tejto osoby, že vo vzťahu k štyrom pôvodným spoluvlastníkom, (ktorí sú presne identifikovaní vo vyhlásení konkrétnym spoluvlastníckym podielom, ktoré podiely sú taktiež presne definované a špecifikované), svoje predkupné právo nevyužíva, ku dňu 28.05.2013. Tento prejav vôle, že žalobca nemá záujem o odkúpenie dotknutých podielov spornej nehnuteľnosti je podľa ich názoru dostatočným. Ust. § 140 Občianskeho zákonníka počítá aj s dohodou spoluvlastníkov o výkone predkupného práva, resp. dohodou spoluvlastníkov o tom, že prevedú svoj podiel na tretiu osobu, ktorá je dohodou o tom, že predkupné právo nebude uplatnené. Zdôraznili, že Občiansky zákonník explicitne nevyžaduje, že ponuku, resp. úkon smerujúci k ponuke, resp. vyhlásenie o vzdaní sa predkupného práva, poprípade odoslanie ponuky na poštovú prepravu, aby toto vykonal konkrétny spoluvlastník. Uvedené by bolo v rozpore so zásadami zmluvnej voľnosti. Nikde v zákone nie je uvedené, že táto povinnosť musí byť splnená osobne len predávajúcimi.

8. Žalovaní 1/ a 2/ následne vo vyjadrení namietali, že žalobca sa žalobou domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ ako predávajúci uzatvárajú s ním ako žalobcom kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva nehnuteľnosti s predmetom zmluvy, a to spoluvlastníckeho podielu 4/8-ín k spornej nehnuteľnosti, pričom žalobca bez toho, aby uzatvoril dohodu s ostatnými spoluvlastníkmi požaduje v

žalobnom návrhu viac ako mu vzhľadom na veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu náleží v zmysle zákona, keďže môže uplatňovať nárok len na pomernú časť dotknutých podielov podľa veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalobca by preto eventuálne mal právo vykúpiť kúpnu zmluvou prevedené spoluvlastnícke podiely k spornej nehnuteľnosti len pomerne, teda z každého predaného spoluvlastníckeho podielu len pomernú časť veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu, ktorá vada v priebehu konania nebola zo strany žalobcu odstránená.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že predávajúci- pôvodní spoluvlastníci nedali kupujúcim také splnomocnenie na vybavovanie všetkej agendy, aby vyhotovili svoje zrušenie predkupného práva, kde si určili svoju kúpnu cenu. Ponuku o zrušení predkupného práva videli iba žalovaní, Q. K. a C. K.. On a jeho brat C. K. akože podpísali vyhlásenie, čo ponúkajú predávajúci bez ich podpisov, ktorého sa manželia T. pridriavajú. Opätovne zotrval na tom, že všetci spoluvlastníci majú dostať rovnakú ponuku. Pravosť dokumentov predtým spochybnil, má za to, že boli vyhotovené až po uzavretí kúpnopredajnej zmluvy a uvedenú ponuku musia dostať všetci spoluvlastníci rovnakú a nie tak, ako záujemcov, teda žalovaných 1/ a 2/ napadne. Zotrval preto na dôvodoch odvolania.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Okresný súd neporušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

12. Žalobca v odvolaní len polemizuje s právnymi závermi okresného súdu a okolnosť, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že osobne podpísal listinu o vzdaní sa predkupného práva vo vzťahu k podielom k spornej nehnuteľnosti, považuje len za okrajovú a nedôvodnú pre rozhodnutie, napriek tomu, že uvedeným prejavom svojej vôle ku konkrétnym podielom spornej nehnuteľnosti a vo vzťahu k pôvodným spoluvlastníkom sa predkupného práva ku dňa 28.05.2013 vzdal, ktoré účinky nemožno späťne odvolať. Tento záver nespochybňujú ani okolnosti ponukovej povinnosti vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom, ak títo porušenie predkupného práva nenamietajú a ide o relatívne právo jeho uplatnenia, nie absolútne, vzťahujúce sa bez ďalšieho na všetkých spoluvlastníkov. Ust. §-u 140 Občianskeho zákonníka je ustanovením dispozitívnym a spoluvlastníci sa od neho po dohode môžu odchýliť, ak na porušenie predkupného práva viaže zákon len relatívnu neplatnosť a taktiež to, že ust. § 140 Občianskeho zákonníka s dohodou spoluvlastníkov o výkone predkupného práva počíta.

13. Žalobca v odvolaní spochybňuje hodnotenie dôkazov súdom, vrátane svedeckých výpovedí. Okresný súd postupoval v súlade s § 191 CSP, každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti prihliadajúc pritom na to, čo vyšlo za konania najavo. Práve z tohto hľadiska hodnotil vierohodnosť, pravdivosť a presvedčivosť svedeckých výpovedí svedkov, ale aj listinných dôkazov, ktoré v celkovom kontexte potvrdili verziu žalovaných 1/ a 2/ o tom, že žalobca sa svojho predkupného práva vo vzťahu ku konkrétnym podielom spornej nehnuteľnosti, za konkrétnych podmienok (kúpna cena), v konkrétnom čase, vo vzťahu ku ktorým sa porušenia predkupného práva domáha, vzdal. Z vyhlásenia žalobcu zo dňa 28.05.2013 vo Zvolene vyplýva, že tento nemá záujem o odkúpenie spoluvlastníckych podielov k spornej nehnuteľnosti o veľkosti 1/8-iny od Y. F., o veľkosti 1/8-iny od Y. E., o veľkosti 1/8-iny od pani A.. K. R. a o veľkosti 1/8-iny od B.. H. K. ho, a to za cenu vo výške 1 200,- Eur, a teda svoje zákonné predkupné právo nevyužíva.

14. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

15. Inštitút predkupného práva medzi spoluvlastníkmi je prostriedkom obmedzujúcim právo spoluvlastníka v jeho dispozícii s majetkom - vo voľnej možnosti previesť svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu. Predkupné právo medzi spoluvlastníkmi vyplýva priamo zo zákona a má vecnoprávnu

povahu, je trvalým obmedzením jednej z troch najvýznamnejších zložiek práva vlastníckeho - práva nakladať so svojou vecou, konkrétne previesť ju na iného. Pôsobí voči každému spoluvlastníkovi veci i jeho právnym nástupcom a pre spoluvlastníka veci zakladá povinnosť, aby v prípade, že chce svoj spoluvlastnícky podiel scudziť, prednostne ho ponúkol na kúpnu ostatným spoluvlastníkom. Ide o právny vzťah, v ktorom právo jednej strany na prednostnú ponuku na kúpu a možnosti jej využitia zodpovedá povinnosť strany druhej. Práva a tomu zodpovedajúce povinnosti, ktoré tvoria obsah tohto právneho vzťahu sú stanovené priamo zákonom.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že Občiansky zákonník nevyžaduje k predaju spoluvlastníckeho podielu súhlas ostatných spoluvlastníkov, vyžaduje len rešpektovanie predkupného práva. Zákon nevyklučuje ani možnosť vzdať sa zákonného predkupného práva pre prípad budúceho prevodu spoluvlastníckeho podielu (viď Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kolektív Občiansky zákonník I, § 1-450, komentár, Praha: C.H.Beck, 2015, 988 strana).

17. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal nahradenia prejavu vôle, nakoľko súd mal za to, že žalobca sa účinne vzdal zákonného predkupného práva pre prípad budúceho prevodu spoluvlastníckeho podielu. To, že oprávnený sa predkupného práva môže aj vzdať, vyplýva aj z ust. § 574 Občianskeho zákonníka, s tým, že platný prejav vôle o zrieknutí sa predkupného práva k nehnuteľnosti možno urobiť len písomne. Z obsahu vyhlásenia žalobcu vyplýva jeho nezáujem o spoluvlastnícke podiely k spornej nehnuteľnosti, prejav je určitý zrozumiteľný a nezameniteľný vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorej sa týka.

18. Okolnosť, že ostatní podieloví spoluvlastníci nenamietali prevod spoluvlastníckeho podielu pôvodných spoluvlastníkov na žalovaných 1/ a 2/, nemá žiaden vplyv na okolnosť, že žalobca sa rozhodol svoje predkupné právo vo vzťahu k podielom na spornej nehnuteľnosti nevyužiť. Okolnosť, že žalobca listinu o vzdaní sa predkupného práva, resp. o tom, že predkupné právo vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom na spornej nehnuteľnosti nevyužíva, podpísal, bola preukázaná a tento záver nemožno spochybniť ani tým, že ostatní spoluvlastníci so žalobcom osobne nekonali. Odkaz žalobcu na splnenie ponukovej povinnosti vo vzťahu k ostatným podielovým spoluvlastníkom nie je pre posúdenie jeho nároku - žaloby dôvodné, ak ku vzdaniu sa predkupného práva môže dôjsť kedykoľvek po vzniku predkupného práva, t.j. bez ohľadu na to, či má oprávnený možnosť predkupné právo realizovať. Teda predkupného práva je možné vzdať sa už vtedy, keď povinný ešte neurobil ponuku, ale aj v čase, ak po vzniku ponuky uviedol, že svoje predkupné právo nevyužíva a uvedené aj písomne potvrdil tým, že sa svojho predkupného práva vzdal.

19. I keď čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd I keď čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej v texte len „dohovor“) zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené; tieto záležitosti preto musia byť primárne upravené vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi súdmi. Ústava SR neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Takisto význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

20. Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd ale nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie strán sporu. Treba dodať, že aj podľa judikatúry ústavného súdu nepatrí do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru právo strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá strana v konaní (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

21. Skutočnosti a tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní potom následne žiadnym spôsobom nespochybňujú vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

22. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania a vo výroku o znalečnom (výroky II. a IV.), nakoľko okresný súd rozhodol vecne správne, aplikoval správne právne normy. Uvedené odvolací súd konštatuje napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania a o znalečnom nebol odvolaním napadnutý, avšak ide o výroky závislé.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol žalovaným 1/ a 2/, ako v plnom rozsahu úspešným v odvolacom konaní, ktorým však trovy odvolacieho konania nevznikli. Ak strane podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (viď uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).